

Phẩm 26: BA GIAI ĐOẠN KHÔNG THỂ THỦ ĐẮC

Khi đó Tu-bồ-đề thưa:

–Bạch Thế Tôn! Đại Bồ-tát không có khởi điểm, không có giới hạn, không có kết thúc; sắc, thọ, tưởng, hành, thức cũng không có khởi điểm, không có giới hạn, nên biết Bồ-tát cũng như vậy. Chẳng lẽ sắc là Bồ-tát ư? Hay không phải? Hay là thọ, tưởng, hành, thức là Bồ-tát ư? Hay không phải?

Tu-bồ-đề thưa:

–Bạch Thế Tôn! Con hoàn toàn không thấy có Bồ-tát nên sẽ vì ai mà thuyết Bát-nhã ba-la-mật và sẽ dạy cho ai? Gọi là Bồ-tát thì nên biết chỉ là danh tự Bồ-tát mà thôi.

Bạch Thế Tôn! Ví như người tự nói ngã của pháp không sinh là có hay không? Vì sao sắc, thọ, tưởng, hành, thức không sinh?

Bạch Thế Tôn! Không sinh là chẳng phải sắc; chẳng phải thọ, tưởng, hành, thức; cũng không có chỗ sinh, vậy nên vì ai mà thuyết Bát-nhã ba-la-mật mà không xa lìa chỗ sinh, thấy Bồ-tát hành đạo và thực hành những lời dạy đó. Bồ-tát nghe lời này tâm không sợ sệt, không thối lui. Đó là Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật.

Xá-lợi-phất hỏi Tu-bồ-đề:

–Bồ-tát ở trước, sau, hai bên, chính giữa đều không thể thủ đắc được. Vì sao? Vì sắc cùng với Bồ-tát đều không có giới hạn. Vì sao sắc, thọ, tưởng, hành, thức chẳng phải là Bồ-tát? Vì sao nói hoàn toàn không thấy có Bồ-tát? Vì ai thuyết Bát-nhã ba-la-mật? Vì sao nói Bồ-tát chỉ là danh tự mà thôi? Vì sao nói các pháp không sinh, có ngã hay không có ngã? Năm ấm do đâu sinh? Vì sao nói không sinh là chẳng phải năm ấm? Vì sao nói không sinh thì thuyết Bát-nhã ba-la-mật cho ai? Vì sao nói không thấy có lý sinh tử mà hành Bồ-tát đạo? Vì sao nói Bồ-tát nghe như vậy thì không sợ sệt mà hành Bát-nhã ba-la-mật?

Tu-bồ-đề trả lời Xá-lợi-phất:

–Vì khởi điểm của chạng đầu và kết thúc chúng sinh đều không thể thủ đắc; Bồ-tát trước, sau, giữa cũng không thể thủ đắc được.

Xá-lợi-phất! Vì chúng sinh trống không cho nên không thấy được khởi điểm của Bồ-tát, vì chúng sinh tịch tĩnh nên không thể thấy được khởi điểm của Bồ-tát. Vì năm ấm không có giới hạn, vì năm ấm trống không, năm ấm tịch tĩnh, năm ấm không chân thật, cho nên không thể thấy được khởi điểm của Bồ-tát. Vì sáu pháp Ba-la-mật không có kết cuộc, không có giới hạn.

Xá-lợi-phất hỏi:

–Vì sao?

Tu-bồ-đề đáp:

–Xá-lợi-phất! Vì không, năm ấm và Bồ-tát bình đẳng không sai khác. Ba pháp này đều là một, không hai. Cho nên, này Xá-lợi-phất! Không thể thấy được khởi điểm của Bồ-tát. Vì sáu pháp Ba-la-mật trống không, tịch tĩnh, không chân thật, cho nên không thể thấy được khởi điểm của Bồ-tát. Vì sao? Xá-lợi-phất! Cái không ấy đầu không thể thấy, cuối không thể thấy, giữa không thể thấy, cho nên không cùng với Bồ-tát đều không thể thấy được.

Xá-lợi-phất! Khởi điểm của không và Bồ-tát là một, không hai, cho nên khởi điểm của Bồ-tát không thể thấy được. Nội không, ngoại không và hữu vô không, giới hạn không thể thấy cho nên khởi điểm của Bồ-tát không thể thấy.

Lại nữa, Xá-lợi-phất! Ba mươi bảy phẩm Trợ đạo và mười tám pháp Bất cộng của Phật đều không có khởi điểm. Vì pháp của Phật trống không, pháp của Phật tịch tĩnh, pháp của Phật không chân thật, cho nên khởi điểm của Bồ-tát không thể thấy được. Từ sáu pháp Ba-la-mật cho đến mười tám pháp Bất cộng của Phật đều không có khởi điểm, đều trống không, đều tịch tĩnh, đều không chân thật, cho nên khởi điểm của Bồ-tát không chứng đắc không thể thấy được.

Lại nữa, Xá-lợi-phất! Các môn Tam-muội, môn Đà-la-ni đều không có khởi điểm, đều là trống không, đều là tịch tĩnh, đều không chân thật, cho nên khởi điểm của Bồ-tát đều không thể thấy được.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Pháp tánh và tánh chân tế chẳng thể nghĩ bàn, đều không có khởi điểm, không tịch tĩnh, không chân thật, cho nên khởi điểm của Bồ-tát không thể thấy được.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Thanh văn, Bích-chi-phật, Như Lai đều không có khởi điểm, đều trống không, tịch tĩnh, không chân thật, cho nên khởi điểm của Bồ-tát đều không thể thấy được. đạo Nhất thiết chủng trí đều không có đầu mối, đều trống không, tịch tĩnh, không chân thật, cho nên khởi điểm của Bồ-tát không thể thấy. Vì sao? Này Xá-lợi-phất! Vì khởi điểm, tận cùng và chặng giữa của không đều không thể thấy được, cho nên Bồ-tát cũng không thể thấy được.

Xá-lợi-phất! Không, năm ấm, Bồ-tát; ba pháp đó đều là một, không hai, cho nên khởi điểm của Bồ-tát không thể thấy.

Theo câu hỏi của Xá-lợi-phất thì năm ấm không có kết thúc cho nên biết Bồ-tát cũng không có kết thúc.

Tu-bồ-đề đáp:

–Năm ấm như không; giới hạn của hư không là không giới hạn, vô biên, cũng không lường, không có kết thúc, nên chỉ có danh tự là hư không. Xá-lợi-phất! Không của sắc không có giới hạn; không của thọ, tưởng, hành, thức không có giới hạn cũng không thể thấy. Cho nên, này Xá-lợi-phất! Sự chấm dứt của hư không, sự chấm dứt của năm ấm, sự chấm dứt của Bồ-tát cũng không thể thấy. Mười hai xứ, mười hai nhân duyên, ba mươi bảy phẩm Trợ đạo, mười tám pháp Bất cộng của Phật, khởi điểm của các pháp này, khởi điểm của Bồ-tát đều không thể thấy được, đều không có giới hạn.

Tu-bồ-đề nói:

–Này Xá-lợi-phất! Tôn giả hỏi năm ấm là Bồ-tát ư? Không thể thấy được cũng không giới hạn, không lường, không chấm dứt, chỉ có tên gọi là hư không.

Này Xá-lợi-phất! Không của sắc không có giới hạn; không của thọ, tưởng, hành, thức cũng không có giới hạn, cũng không thể thấy được. Cho nên, này Xá-lợi-phất! Sự chấm dứt của hư không, sự chấm dứt của năm ấm, sự chấm dứt của Bồ-tát cũng không thể thấy được. Mười hai xứ, mười hai nhân duyên, ba mươi bảy phẩm Trợ đạo, mười tám pháp Bất cộng của Phật, khởi điểm của các pháp này và khởi điểm của Bồ-tát đều không thể thấy, đều không có giới hạn.

Này Xá-lợi-phất! Hỏi năm ấm là Bồ-tát không thể thấy, cho nên năm ấm cùng với Bồ-tát đều không thể thấy.

Này Xá-lợi-phất! Sáu pháp Ba-la-mật, tự tánh không của sáu pháp Ba-la-mật, nội ngoại không, tự tánh không của nội ngoại không, hữu vô không, tự tánh không của hữu vô không, ba mươi bảy phẩm Trợ đạo, tự tánh không của ba mươi bảy phẩm Trợ đạo, cho đến mười tám pháp Bất cộng của Phật, tự tánh không của mười tám pháp Bất cộng

của Phật, tánh chân như, tánh chân tế, tánh chẳng thể nghĩ bàn, các môn Tam-muội, Đà-la-ni, trí Nhất thiết, Thanh văn, Duyên giác, Phật, giáo nghĩa của Phật, tự tánh của tất cả đều không.

Này Xá-lợi-phất! Không của Như Lai, không của năm ấm vốn không có, không thấy. Cho nên, này Xá-lợi-phất! Năm ấm của Bồ-tát không thể thấy được. Đây là điều Xá-lợi-phất hỏi vì sao Bồ-tát không thể thấy, không thể đắc, sẽ vì ai mà thuyết Bát-nhã ba-la-mật.

Tu-bồ-đề đáp Xá-lợi-phất:

–Sắc không thấy sắc; sắc không thấy thọ; thọ không thấy sắc; thọ không thấy hành; hành không thấy thọ, thọ không thấy tưởng, tưởng không thấy thọ, tưởng không thấy thức; thức không thấy tưởng; sắc, thọ, tưởng, hành, thức cũng như vậy. Các nhãn cũng không có, không thấy, đến cái ý cũng không có, không thấy; nhãn thức, ý thức không có, không thấy; từ nhãn đưa đến ý, ý đưa đến pháp nhân duyên cũng không có, không thể thấy. Ba-la-mật không có không thấy; nội ngoại không đến sở hữu không, vô sở hữu không cũng không thể thấy. Ba mươi bảy phẩm Trợ đạo và mười tám pháp Bất cộng của Phật cũng không có, không thấy; các môn Tam-muội, môn Đà-la-ni cũng không có, không thấy. Từ pháp Tu-đà-hoàn đến pháp A-la-hán cũng không có, không thấy; thập Trụ không có, không thấy; pháp đạo, pháp trí Nhất thiết không có, không thấy; từ Tu-đà-hoàn đến A-la-hán, Bích-chi-phật và Phật cũng không có, không thấy; đến giáo pháp cũng không có, cũng không thấy.

Này Xá-lợi-phất! Vì các pháp không có sự có nên không thể thấy, Bồ-tát cũng không thể thấy, do đó không gì để dạy.

Tu-bồ-đề nói với Xá-lợi-phất:

–Như Tôn giả đã hỏi vì sao chỉ dùng danh tự để gọi Bồ-tát, pháp gọi tên thì chỉ dùng tên giả mà gọi là Bồ-tát, cho nên Bồ-tát chỉ là danh tự mà thôi. Sắc, thọ, tưởng, hành, thức cũng là tên đặt ra. Nếu tất cả những gì có tên thì không phải là sắc, thọ, tưởng, hành, thức. Vì sao? Vì không thì không có tên thật. Giả sử không chẳng phải là Bồ-tát thì nói Bồ-tát chỉ là danh tự mà thôi.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Sáu pháp Ba-la-mật chỉ là danh tự mà thôi, sáu pháp Ba-la-mật cũng chẳng phải là danh tự, danh tự cũng chẳng phải là sáu pháp Ba-la-mật. Vì sao? Vì danh tự của Bồ-tát và các ba-la-mật đều không thể thấy được. Cho nên Bồ-tát chỉ là tên đặt ra mà thôi.

Này Xá-lợi-phất! Nội ngoại không, hữu vô không cũng chỉ là tên gọi, danh tự chẳng phải là không, không chẳng phải là danh tự. Vì sao? Vì danh tự của nội không, ngoại không cho đến hữu vô không đều không thể thấy. Này Xá-lợi-phất! Cho nên Bồ-tát chỉ là danh tự.

Này Xá-lợi-phất! Ba mươi bảy phẩm Trợ đạo cho đến mười tám pháp Bất cộng cũng chỉ là tên giả mà thôi. Các môn Tam-muội, môn Đà-la-ni cũng như vậy, cho đến trí Nhất thiết cũng đều như vậy.

Này Xá-lợi-phất! Tôn giả hỏi vì sao gọi là tự ngã vốn không có chỗ sinh?

Từ xưa đến nay đối với tự ngã không thể thấy được, từ lúc sinh ra có thân mạng đến khi hiểu biết thường không thấy chỗ sinh, từ khi có tên đến lúc năm ấm đầy đủ không thể thấy chỗ sinh. Từ sáu tình đến mười hai nhân duyên cũng không thể thấy, hướng chi có sinh. Sáu pháp Ba-la-mật cũng không thể thấy hướng chi có sinh. Từ nội ngoại không và hữu vô không thường không thể thấy hướng chi có sinh. Từ hữu danh

cho đến ba mươi bảy phẩm Trợ đạo và mười tám pháp cũng không thể thấy sẽ sinh từ đâu. Từ hữu danh đến các môn Tam-muội, môn Đà-la-ni cũng không thể thấy sẽ sinh từ đâu. Từ hữu danh đến Thanh văn, Bích-chi-phật và Phật cũng không thể thấy sẽ sinh ra từ đâu.

Này Xá-lợi-phất! Do đó gọi là tự ngã các pháp đều không sinh.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Theo lời Tôn giả hỏi, thì việc có và không của các pháp không có tác giả.

Xá-lợi-phất hỏi Tu-bồ-đề:

– Vì sao sự có của các pháp không có tác giả?

Tu-bồ-đề đáp:

– Sự có của năm ấm không có tác giả, sự có của sáu tình, nội ngoại đến mười hai nhân duyên cũng không có tác giả. Sự có của sáu pháp Ba-la-mật không có tác giả. Tất cả đều do nhân duyên. Này Xá-lợi-phất! Các pháp không có cũng chẳng không.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Tất cả các pháp đều vô thường, không biến hoại.

Xá-lợi-phất hỏi Tu-bồ-đề:

– Vì sao các pháp không thường, không biến hoại?

Tu-bồ-đề đáp:

– Năm ấm không có thường, không biến hoại. Vì sao? Vì vô thường không có sự có, diệt tận; cho nên các pháp đều vô thường, không biến hoại.

Này Xá-lợi-phất! Do đó các pháp không tụ hội cũng không tan rã.

Xá-lợi-phất hỏi:

– Vì sao các pháp không tụ hội không tan rã?

Tu-bồ-đề nói:

– Năm ấm không tụ hội không tan rã, vì tự tánh như vậy, cho nên các pháp thiện, pháp ác, pháp hữu vi, pháp vô vi, pháp hữu lậu, pháp vô lậu đều không tụ hội, không tan rã. Vì sao? Vì tự tánh như vậy, cho nên các pháp không có cũng chẳng không.

Xá-lợi-phất! Tôn giả hỏi về năm ấm không sự sinh. Vì năm ấm, sáu trần không có tác giả, không thấy có tác giả, cho nên không chỗ sinh.

Xá-lợi-phất! Theo lời Tôn giả hỏi thì không sự sinh, chẳng phải năm ấm, vì tự tánh của năm ấm vốn là không; cũng không sinh, không diệt, không trụ cho đến tánh hữu vi là tánh không. Tự tánh của các pháp là không, cho nên không khởi, không diệt, không trụ; do đó, không sự sinh chẳng phải là năm ấm.

Xá-lợi-phất! Theo lời Tôn giả hỏi, nếu các pháp không sự sinh thì ai thuyết Bát-nhã ba-la-mật? Nếu không sự sinh chẳng phải là Ba-la-mật, Bát-nhã ba-la-mật chẳng phải là sự sinh; không sự sinh và Bát-nhã ba-la-mật chỉ là một, không hai, thì nói Bát-nhã ba-la-mật cho ai.

Xá-lợi-phất! Theo lời Tôn giả hỏi thì hành Bồ-tát đạo sao không lìa năm ấm? Vì không chỗ sinh là Bát-nhã ba-la-mật, Bát-nhã ba-la-mật là không chỗ sinh. Không chỗ sinh là năm ấm, năm ấm là không chỗ sinh. Pháp ấy không phân biệt cũng không có hai. Này Xá-lợi-phất! Cho nên cũng không rời sinh mà hành Bồ-tát đạo.

Này Xá-lợi-phất! Vì sao nghe như vậy mà không sợ sệt, không thoái lui mà hành Bát-nhã ba-la-mật đa? Đại Bồ-tát thấy các pháp đều không, như mộng, như huyễn hóa, như bóng nắng, như tiếng vang, như ảnh, như biến hóa. Cho nên Bồ-tát nghe dạy như vậy mà không sợ sệt, không thoái lui.

Tu-bồ-đề bạch Phật:

–Khi Bồ-tát thực hành Bát-nhã ba-la-mật quán sát như vậy thì chẳng thấy sắc, không nhập vào sắc, không sinh sắc, không trụ vào sắc, cũng không nói đây là sắc, thọ, tưởng, hành, thức, cũng không nhập vào thức, cũng không thấy sinh thức, cũng không thấy trụ vào thức, cũng không trụ vào thức, cũng không nói đây là thức, nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý; cũng không thấy, không nhập, không sinh, không trụ, không nói đây là ngã sở. Nội ngoại không đến hữu vô không cũng không thấy, không nhập, không sinh, không trụ; cũng không nói đây là ngã sở.

Bạch Thế Tôn! Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật cho đến ba mươi bảy phẩm Trợ đạo, mười tám pháp Bất cộng của Phật cũng không thấy nhập, không sinh, không trụ; không nói đây là ngã sở. Các môn Tam-muội, môn Đà-la-ni không thấy, không nhập, không sinh, không trụ; không nói đây là ngã sở. Vì sao? Vì Bồ-tát hành Bát-nhã ba-la-mật không thấy sắc cho đến Nhất thiết chủng trí cũng không chỗ thấy.

Bạch Thế Tôn! Sắc không sinh thì chẳng phải sắc; thọ, tưởng, hành, thức không sinh là chẳng phải thọ, tưởng, hành, thức; sáu trần không sinh là chẳng phải sáu trần; sáu pháp Ba-la-mật không sinh là chẳng phải sáu pháp Ba-la-mật. Sáu pháp Ba-la-mật đến không sự sinh chỉ là một, không hai. Nội ngoại không, không sinh là chẳng phải không; hữu vô không không sinh thì chẳng phải là không. Hữu vô không và không sự sinh là một, không hai.

Bạch Thế Tôn! Ba mươi bảy phẩm Trợ đạo không sinh vì chẳng phải ba mươi bảy phẩm Trợ đạo. Mười tám pháp Bất cộng của Phật không sinh vì chẳng phải mười tám pháp Bất cộng của Phật. Không sự sinh và mười tám pháp Bất cộng của Phật chỉ là một pháp, không hai.

Bạch Thế Tôn! Không sự sinh là pháp duy nhất không hai, không ba, không bốn, không năm cũng không bao nhiêu. Cho nên, pháp của Phật là pháp không sự sinh, chỉ là một, không hai.

Bạch Thế Tôn! Tánh chân như và tánh chẳng thể nghĩ bàn không sinh là vì chẳng phải chân như, chẳng phải tánh chẳng thể nghĩ bàn, không phát sinh, đạo là phi đạo. Trí Nhất thiết không sinh là vì chẳng phải trí Nhất thiết. Không sự sinh và trí Nhất thiết là một pháp, không hai.

Bạch Thế Tôn! Không sự sinh cũng là pháp không một không nhiều, cho nên bất sinh. Trí Nhất thiết là chẳng phải trí Nhất thiết, Diệt sắc thì chẳng phải sắc. Diệt và sắc là một pháp, không hai.

Bạch Thế Tôn! Diệt chỉ là một, không hai. Cho nên diệt sắc chẳng phải là sắc, diệt thọ, tưởng, hành, thức chẳng phải là thức. Cho nên sinh thức chẳng phải là thức. Nội ngoại không đến hữu vô không và ba mươi bảy phẩm Trợ đạo, mười tám pháp Bất cộng của Phật cũng như vậy.

Bạch Thế Tôn! Đó là diệt chẳng phải bấy nhiêu thì từ thức đến trí Nhất thiết cũng như vậy. Đó là hành Bát-nhã ba-la-mật.